

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 15T/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7820010117
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Majerník
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2020:7820010117.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Miroslav Majerník na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.05.2020 v Rožňave, takto

rozhodol:

Obžalovaný P. G., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom L., I. XXX/XXX

uznáva sa za vinného, že

dňa 22.07.2019 v skorých ranných hodinách, aj keď nie je a nebol držiteľom vodičského oprávnenia, riadil osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felicia, ev. č. J. XXX B., v meste L., okres J., po I. R., kde je povolená rýchlosť 50 km/h, pričom sa plne nevenoval riadeniu vozidla a nesledoval dostatočne situáciu v cestnej premávke a vozidlo riadil rýchlosťou najmenej 82 km/h, čím porušil ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. a/, d/, § 16 ods. 1, 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, následkom čoho v presne nezistenom čase okolo 02,25 hod. narazil prednou časťou vozidla do ľavej zadnej časti odstaveného osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia Combi, ev. č. J. XXX C., pričom došlo k preseknutiu pravej prednej pneumatiky na vozidle, ktoré riadil, následne s vozidlom pokračoval v jazde, zišiel mimo vozovku, kde narazil do oplotenia domu č. 736 na I. ulici a následne narazil do betónového stĺpa elektrického vedenia, pričom spolujazdec na pravom prednom sedadle F. U. utrpel zranenia, ktorým podľahol na mieste dopravnej nehody, pričom pri realizácii dopravnej nehody o 02,51 hod. bol podrobený dychovej skúške prístrojom zn. Alco Quant 6020 plus, z ktorého bolo zistené, že v jednom litri ním vydychovaného vzduchu mal 0,45 mg alkoholu, a následným znaleckým dokazovaním znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, bolo zistené, že v čase vedenia vozidla o 02,30 hod. mal v krvi najmenej 0,98 - 1,1 promile alkoholu,

teda

ako vodič dopravného prostriedku spôsobil v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takú činnosť, ktorú si privodil vplyvom návykovej látky, inému z nedbanlivosti smrť,

čím spáchal

zločin usmrtienia podľa § 149 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona

za to mu ukladá:

Podľa § 149 ods. 4 Trestného zákona, § 53 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona (§36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona) trest domáceho väzenia vo výmere 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 53 ods. 2 Trestného zákona po dobu výkonu trestu domáceho väzenia je obžalovaný povinný každý deň v čase od 18.00 do 06.00 hod. nasledujúceho dňa, zdržiavať sa vo svojom obydľí na adrese

L., I. XXX/XXX, vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov, viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami.

Podľa § 53 ods. 4 Trestného zákona, § 51 ods. 2 Trestného zákona, § 51 ods. 4 písm. f/ Trestného zákona ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze osobne sa ospravedlniť poškodeným.

Podľa § 53 ods. 4 Trestného zákona, § 51 ods. 2 Trestného zákona, § 51 ods. 4 písm. h/ Trestného zákona ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu počas výkonu trestu domáceho väzenia.

Podľa § 53 ods. 4 Trestného zákona, § 51 ods. 2 Trestného zákona, § 51 ods. 4 písm. k/ Trestného zákona ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa počas výkonu trestu domáceho väzenia alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 61 ods. 5 písm. b/ Trestného zákona ukladá trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na doživotie.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodených K. U., nar. XX.XX.XXXX, Q. U., nar. XX.XX.XXXX, B. U., nar. XX.XX.XXXX, A. U., nar. XX.XX.XXXX, Š. U., nar. XX.XX.XXXX a F. U., nar. XX.XX.XXXX, všetci bytom Q. XXX/X L. s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný P. G. na hlavnom pojednávaní pred súdom vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku. Súd položil obžalovanému nasledovné otázky a to či rozumel, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, či bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, či rozumel právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu a či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok. Obžalovaný na všetky vyššie uvedené otázky odpovedal kladne.

Súd prijal jeho vyhlásenie, keďže bolo dostatočne podporené dôkazmi zabezpečenými v prípravnom konaní (výpoveďami svedkov, znaleckými posudkami a listinnými dôkazmi), ako aj kladnými odpoveďami obžalovaného na otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku a súhlasným stanoviskom prokurátora. Dokazovanie bolo na hlavnom pojednávaní vykonané listinnými dôkazmi v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o druhu a výške ukladaného trestu a náhrade škody.

Z listinných dôkazov týkajúcich sa osoby obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ raz súdne trestaný a to trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 3T/2/2019 zo dňa 07.01.2019, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 /dvanásť/ mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 24 /dvadsaťštyri/ mesiacov. Zároveň mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas trvania skúšobnej doby.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov mal súd preukázané, že obžalovaný bol v roku 2017 2x priestupkovo postihnutý, pričom priestupkovú históriu obžalovaného doplnila správa obce o povesti, podľa ktorej sa P. G. dopustil po jednom priestupku aj v roku 2013 aj v roku 2014.

Podľa správy Mestských lesov L. obžalovaný v ich organizácii nepracuje ani v minulosti nebol v pracovnom pomere.

Súd na pojednávaní taktiež prečítal správu o výsledku predbežného šetrenia vypracovaného probačnou a mediačnou úradníčkou tunajšieho súdu, podľa ktorej bolo šetrením zistené, že sú splnené materiálne - technické podmienky na výkon trestu domáceho väzenia v dostatočnej miere. Súčasťou šetrenia boli aj zákonom požadované náležitosti a to záznam z probácie obžalovaného, poučenie, písomný

sľub obžalovaného, súhlas s kontrolou technickými prostriedkami obžalovaného, preverenie materiálo-technických podmienok v okolí, vyhlásenie o obydľí, vyhlásenie spolubývajúcich s poučením, výpis listu vlastníctva a správa o povesti.

Na hlavnom pojednávaní súd oboznámil aj návrh poškodených, pozostalých, na náhradu škody, kde títo požadovali jednotlivo náhradu nemajetkovej ujmy, a to konkrétne K. U., Q. U., B. U. a A. U. po 15.000,- EUR a Š. U. a F. U. po 30.000,- EUR.

V súvislosti s rozhodovaním o treste považuje súd za potrebné poukázať na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu.

Podľa ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. zakotvujúceho účel trestu, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatel'ovi za spáchaný trestný čin. V tejto definícii je vyjadrená zásada "nulla poena sine lege, sine crimine, sine iudicio".

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých členov spoločnosti, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest pritom nesmie byť prostriedkom na riešenie iných spoločenských problémov. Preto Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiadúce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Trest zároveň musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (retribúcia). V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Ustanovením, ktoré musí súd aplikovať pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu je § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadol na všetky skutočnosti v zmysle ust. § 34 Tr. zák. významné a rozhodujúce pre rozhodnutie o druhu a výmere trestu (poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval; priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona - bol už za trestný čin odsúdený). Súd pri

ukladaní testu zohľadňujúc vyššie naznačené hľadiská ukladania trestov, ako aj účel trestu mal za to, že na obžalovaného musí represívne pôsobiť aj uložený trest domáceho väzenia vo výmere 4 rokov, počas výkonu ktorého uložil súd obžalovanému povinnosť zdržiavať sa vo svojom obydľí na adrese L., I. XXX/XXX, vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov, viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami každý deň v čase od 18.00 hod. do 06.00 hod. nasledujúceho dňa. Pre lepšie dosiahnutie účinkov trestu súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze osobne sa ospravedlniť poškodeným, povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu počas výkonu trestu domáceho väzenia a povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa počas výkonu trestu domáceho väzenia alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Na tomto mieste je potrebné zvýrazniť, že okrem uvedených povinností je povinnosťou obžalovaného počas výkonu trestu domáceho väzenia je viesť riadny život (Pod vedením riadneho života treba rozumieť najmä dodržiavanie právnych noriem, plnenie pracovných, rodinných a ďalších občianskych povinností.), inak súd trest premení na nepodmienečný trest odňatia slobody. Takto uložený trest podľa názoru súdu plne zodpovedá zásade primeranosti trestných sankcií aj zásade individualizácie trestu, mal by byť postačujúci z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie a súčasne byť dostatočnou garanciou nepáchania ďalšej trestnej činnosti obdobného charakteru obžalovaným v budúcnosti. Súd sa nestotožnil s návrhom prokurátora na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Obžalovaný od začiatku trestného stíhania nepopieral spáchanie trestného činu, toto konanie viacnásobne oľutoval. Uvedeným postojom k spáchanému trestnému činu obžalovaný podľa názoru súdu jasne prejavil svoju snahu po náprave. Rovnako obžalovaný od začiatku spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní. Podľa názoru súdu pre výchovné pôsobenie na obžalovaného nie je potrebné uložiť trest spojený s obmedzením jeho osobnej slobody. Je nevyhnutné uviesť, že obžalovaný je otcom dvoch maloletých detí, pričom v zmysle zásady ukladania trestov uvedenej v § 34 ods. 3 Tr. zák. má trest postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Prípadný trest odňatia slobody spojený s výkonom trestu aj na možnej dolnej hranici trestnej sadzby (vo výmere 4 rokov) by pre rodinu obžalovaného mohol mať katastrofálny následok a to či už z hľadiska možného pracovného zaradenia sa obžalovaného, ale predovšetkým s ohľadom na rodinu obžalovaného. Súd má aj v tomto prípade záujem na zachovaní tradičnej rodiny, a to predovšetkým v prospech dennej, osobnej prítomnosti obžalovaného s rodinou. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia by taktiež sťažilo aj prípadnú náhradu škody poškodeným, o úhradu ktorej obžalovaný prejavil záujem. Nemožno opomenúť ani okolnosti týkajúce sa samotného skutku, kde k tomu došlo po vzájomnom požívaní alkoholu obžalovaným ako aj nebohým, kde na nenapraviteľnom následku prípadu mal výrazný podiel sám nebohý. Na margo návrhu obhajcu na mimoriadne zníženie trestu s odôvodnením, že trest prichádzajúci v úvahu je neprimerane prísny mal súd za to, že na takýto postup neboli splnené zákonom požadované podmienky.

Zároveň súd aplikujúc ustanovenie § 61 ods. 5 písm. b/ Tr. zák. uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na doživotie.

Napriek snahe súdu výsledky dokazovania týkajúce sa náhrady škody predovšetkým s prihliadnutím na vyššie spomínané spoluzavinenie nebohého, neboli dostatočným podkladom na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody a na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, preto súd poškodených s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rožňava do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.